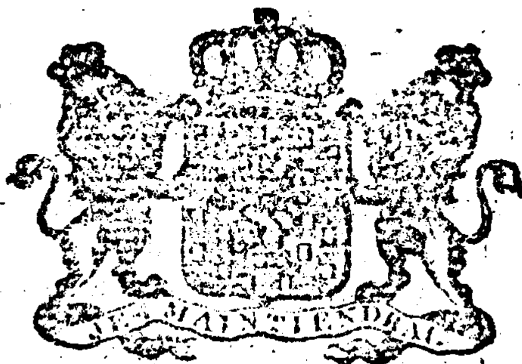
STAND DER MAAN.

2den	. . . . .	VOLLE MAAN.
10 »	. . . . .	LAATSTE KWARTIER.
17 »	. . . . .	NIEUWE MAAN.
24 »	. . . . .	EERSTE KWARTIER.

WATERGETIJEN.

		Hoog Water.		Laag Water.
26 WOENSDAG . .	's morg.	1-30	's av.	7-30
27 DONDERDAG . .	»	2-15	»	8-15
28 VRIJDAG . .	»	3-00	»	9-00
29 ZATURDAG . .	»	3-45	»	9-45

SURINAAMSCHE COURANT.

Aº 1833. WOENSDAG, DEN 26sten JUNIJ. Nº. 51.

ADVERTENTIËN.

(25053) Gisteren middag circa *twee* uren, overleed alhier, tot mijne bittere droefheid, mijnen hartelijk geliefden Echtgenoot, de Heer SIMON WILLEM ROSEMEIJER, in den ouderdom van *Twee en Vijftig* jaren en *Drie* maanden, na eene Echtverbindtenis van *veertien* jaren.

Waarvan door deze gebruikelijke weg kennis geve aan Familie, Vrienden en Bekenden.

PARAMARIBO, *den* 24 *Junij* 1833.

GESI GRUIJTER,

Wed. S. W. ROSEMEIJER.

(25051) *VERMIST*

Sedert eenige dagen van de Plantagie *Tourtonne*, een BRUIN KOEBEEST.— Die hetzelve opvangt gelieve daarvan kennis te geven op gemelde Plantagie, of ter dezer Drukkerij.

Paramaribo, den 25 *Junij* 1833.

(25062) J. E. LYONS, zal *MORGEN* op Vendu verkoopen: Stukgoederen, Hollandsche en Amerikaansche Provisien, 3 korven Aardewerk, Roode Wijn in oxhoofden. Voorts Wane Planken en Cirgels.

(25259) M. A. KEIJSER, zal Vrijdag op Vendu verkoopen: Provisien en Stukgoederen. — Alsmede de Negerin HARRIET met hare dochters SUSANNA en TRUITJE; aankomende Mevrouw de wed. H. E. FOCKE.

(25047) De ondergeteekende is voornemens, om binnen kort, eene reis naar *Europa* te doen.

Paramaribo, den 24 *Junij* 1833.

J. D. DE MEIJNERTZHAGEN.

(25052) Den ondergeteekende is voornemens de Kolonie voor eenige tijd te verlaten.

Paramaribo, den 25 *Junij* 1833.

J. J. BENNERNAGEL.

SCHEEPSTIJDINGEN.

Binnengekomen.

Den 14den, de Nd. Am. Brik **Planet**, Kapt. STOVER, van New Burry Port.

Den 15den, de Nd. Am. Brik **Volant**, Kapt. E. C. FINNY, van Amsterdam; Passagier: de Heer R. C. STADA.

Den 18den, het Noordsche Schip **Herman Wedel**, Kapt. A. H. VISTANDAHL, van Amsterdam; Passagiers: de Heeren E. D. DEKKER en J. D. WITT.

Den 19den, het Noordsche Schip **Provins Minde**, Kapt. H. F. JUELL, van Amsterdam; Passagiers: de Heeren TRIBELS, SAURMAN en Echtgenoot.

Den 21sten, de Nd. Am. Brik **Cyclops**, Kapt. T. TORRY, van Amsterdam.

Idem, de Nd. Am. Brik **William en Henry**, Kapt. A. PARSONS, van Gloucester.

Den 22sten, het Deensche Galjoot-Schip **Anna Maria**, Kapt. J. D. JENSEN, van Rotterdam; Passagier: de Heer H. HAGERS.

Idem, de Deensche Brik **Hortensia**, Kapt. N. KRAGH, van Amsterdam; Passagier: de Heer PIETER CHRISTIAAN FRUIT.

Den 25sten, het Nd. Am. Schip **Samuel en John**, Kapt. F. A. CROCKER, van Amsterdam; Passagiers: de Heeren D. CHARLAU en D. L. DE LEAO LAGUNA.

Idem, het Zweedsche Schip **Preciosa**, Kapt. C. H. MOLLEN, van Amsterdam; Passagier; de Heer J. J. SALT.

Den 25sten, de Nd. Am. Brik **Juniper**, Kapt. J. CROSBIJ, van Boston.

NIEUWSTIJDINGEN.

ANTWOORD VAN DEN PRINS *TALLEYRAND* EN LORD *PALMERSTON*, IN DATO 23 APRIL, AAN ZIJNE EXCELLENTIE DEN HEER *DEDEL*.

De Ondergeteekenden, buitengewoon Gezant van Z. M. den Koning der Franschen en Eerste Secretaris van Staat van Z. Britsche Majesteit voor de Buitenlandsche Zaken, hebben de eer gehad de nota van dato 16 dezer te ontvangen, welke Z. Exc. de Heer *Dedel*, Gevolmagtigde Minister van Z. M. den Koning der Nederlanden, door zijn Hof gelast is geworden hun te doen toekomen in antwoord op die, welke zij hem in dato 2 dezer hadden behandigd; en zij kunnen niet afzien hun leedwezen te betuigen, daarover dat zij deze nota zoo weinig berekend vinden om de eindbeslechting te bespoedigen, welke het Nederlandsche Hof verklaart ongeduldig te zijn daar te stellen, en die even noodzakelijk is voor de belangen van Holland zelven, als voor het behoud van den algemeenen vrede.

Stilstaande bij dit gedeelte der Nota van Zijne Exc. den Heere *Dedel*, die zich beroept op het 34ste protokol, onthouden de ondergeteekenden zich van de aanmerkingen te maken, welke de gebeurtenissen van het tijdvak waarop hier gedoeld wordt, hun natuurlijkerwijze zouden kunnen aan de hand geven, omdat zij vermeenen dat het weder opvatten eener redewisseling over verledene redenen van beklag tegen het Nederlandsche Gouvernement, alleenlijk strekken zoude om het bevredigingwerk te belemmeren, hetwelk het bestendige oogmerk der pogingen hunner respective Gouvernementen is geweest.

Zij zullen zich derhalve bepalen tot de daadzaak dat, aangezien de tegenwoordige omstandigheden geheel verschillende zijn van die van het tijdsbestek waarvan hier wordt gewag gemaakt, de maatregelen welke men destijds oorbaar achtte aan te nemen, ten eenemale buiten toepassing zijn op den tegenwoordigen staat van zaken. Maar de ondergeteekenden moeten aan het Nederlandsche gouvernement herinneren, dat, ofschoon de vijf Mogendheden destijds in eene, wat den tijd betreft, bepaalde wapenschorsing hebben bewilligd, echter hunne bedoeling, zoo als dit uit alle de akten der Conferencie blijkbaar is, nimmer geweest is, aan te nemen dat, wanneer de tot den duur der wapenschorsing bepaalde tijd zoude verstreken zijn, men aan Holland en aan Belgie zoude toestaan de vijandelijkheden te hervatten; en, tot bewijs voor deze stelling, behoeven de ondergeteekenden alleenlijk zich te beroepen op de Nota, Annexe D, tot het protokol 49, door de Conferencie aan de Gevolmagtigde Gezanten der Nederlanden gerigt, waarin de Plenipotentiarissen der vijf Mogendheden te kennen geven, dat zij niet anders kunnen dan hier verklaring te doen van hun vast besluit om, »door alle in hunne magt staande middelen, zich te verzetten tegen het vernieuwen van eenen worstelstrijd die, van nu af aan doelloos geworden zijnde, voor de beide landen de bron van groote rampslagen zoude zijn, en Europa met eenen algemeenen oorlog zoude bedreigen, welken voorkomen de eerste pligt der vijf Mogendheden is."

De vijf Mogendheden zijn, sedert, van deze verklaring nimmer afgeweken; zelfs hebben zij dezelve meermalen eenparig-lijk in hunne volgende akten herhaald.

Maar, indien de vijf Mogendheden, in de maand October 1831, het noodeloos geacht hebben van het Nederlandsche Gouvernement de verbindtenis tot eene nieuwe en onbepaalde wapenschorsing te vorderen, is zulks geschied omdat zij begrepen hebben dat het van hen afhing, door hunne verklaring den duur daarvan te verlengen, of door hunne wapenen over de verbreking daarvan wraak te oefenen.

De gouvernementen van Frankrijk en Engeland zouden ongetwijfeld, in dit oogenblik, den zelfden weg kunnen inslaan, en de voortduring der wapenschorsing kunnen verzekeren door eene verklaring aan het Hollandsche gouvernement, met de bepaling dat het schenden dier wapenschorsing zoude worden aangemerkt als eene daad van vijandelijkheid tegen de beide Mogendheden.

Indien niet de beide Mogendheden dit middel aanwenden, en liever verlangen dat de wapenschorsing het uitwerksel zij van eene onderling wederkeerige overeenkomst, geschiedt zulks voorzeker niet omdat zij de magt betwijfelen, welke zij hebben om de door hen, even als door Oostenrijk, Pruissen en Rusland, gewaarborgde onafhankelijkheid en onzijdigheid van Belgie te doen eerbiedigen; maar omdat zij den gang, welken zij aangenomen hebben, beschouwen als den meest verzoenenden en den meest bevredigenden, en bijgevolg als best medewerkende voeren tot het oogmerk werwaarts hunne staatkunde hen gestadig heeft geleid.

De ondergeteekenden hebben zich in hunne nota van 2 dezer, verzet tegen den door het Hollandsche gouvernement voorgestelden bepaalden duur der wapenschorsing; en de redenen tot dit verzet door hen aangegeven, schenen hun derwijze voldingende toe, dat zij vol vertrouwen verwachtteden dat aan den Heer *Dedel* magtigingen zouden gezonden worden om in eene onbepaalde wapenschorsing te bewilligen, indien namelijk het Nederlandsche gouvernement het oorbaar achtede de onderhandelingen voort te zetten. Hunne verwachting is derhalve schromelijk bedrogen geworden, door, opzigtelijk dit zelfde punt, in de nota van 16 dezer, een voorstel te vinden, hetwelk nog meer aan tegenwerping onderhevig is, dan datgene hetwelk zij verklaard hebben onaannemelijk te zijn.

Het Nederlandsche gouvernement stelt heden voor, om, met betrekking tot het staken der vijandelijkheden, den staat van zaken terug te brengen die voor de maand November 1832 bestond.

Welke nu is die staat van zaken, en in welk opzigt zoude hij er toe berekend zijn om met zekerheid eene waarborging het behoud van den vrede aan te bieden?

Wel is waar, gedurende het jaar hetwelk de jongstleden maand November is voorafgegaan, bestond er, daadwerkelijk, eene verlengde staking der vijandelijkheden. Maar het is niet minder waar, dat, gedurende hetzelfde tijdsbestek, de Koning der Nederlanden onverwrikbaar volhield, dat hij door geenerlei wapenschorsing was gebonden, en het hem vrijstond de vijandelijkheden te hervatten, teikenmale hij het oorbaar konde achten zulks te doen; terwijl de vijf Mogendheden, van hunnen kant, zonder in het afgetrokkene het regt van Z. M. den Koning der Nederlanden te betwisten, hem eenvoudiglijk verklaarden dat, indien hij dit regt uitoefende, zij er de uitoefening van zouden

beschouwen als eene daad van vijandelijkheden tegen hen zelven.

Is dat een staat van zaken van welken de Koning der Nederlanden in ernst kan voorstellen, denzelven door eene formeele overeenkomst te herstellen? Het oogmerk der overeenkomst, tusschen de staten, is niet een geschil, maar een verdrag te constateren.

De ondergeteekenden verlangden in hunne nota van den 2den dezer, de tijdelijke erkenning der onzijdigheid van Belgie tot op het sluiten van een definitief traktaat. Dit voorstel is in zichzelven derwijze redelijk, en het is een zoo natuurlijk gevolg van de wapenschorsing, dat, alzoo daartegen in de jongst door Z. Exc. den Heer *Dedel* overhandigde nota geenerlei tegenwerping is gemaakt, de ondergeteekenden niet nalaten kunnen alsnog de hoop te voeden, dat van wege het gouvernement der Nederlanden geenerlei verzet tegen deszelfs aanneming zal plaats grijpen.

Wat de door het Nederlandsche gouvernement op nieuw voorgebragte aanvrage betreft, die strekken zoude om door de Belgische troepen zekere op het Belgisch grondgebied bezette plaatsen te ontruimen, moeten de ondergeteekenden blootelijk verklaren dat het aan hunne respective gouvernementen onmogelijk zijn zoude aan het Belgische gouvernement eene zoodanige te doen. Frankrijk en Groot-Brittanje, gebonden tot de naleving der verbindtenissen door hen met het Belgische gouvernement aangegaan, hebben ondernomen dit gouvernement in bezit te stellen van al het grondgebied, hetwelk krachtens het traktaat van 15 November aan hetzelve is gewaarborgd, en indien de Mogendheden genegen zijn te bewilligen in eene tijdelijke schikking, door welke de Nederlandsche troepen voortgaan zouden Lillo en Liefkenshoek te bezetten, terwijl van eenen anderen kant een aanzienlijk gedeelte van het Nederlandsche territoir als een evenwaardig onderpand in handen der Belgen zoude verblijven, zouden zij echter nimmer aan de Belgen kunnen vragen plaatsen te ontruimen, welker bezit hun door de vijf groote Mogendheden is gewaarborgd geworden.

Met opzigt tot de militaire gemeenschapswegen van het Maastrichtsche garnizoen met Duitschland en Holland, hebben de ondergeteekenden nimmer gemeend zich te verzetten tegen het geheel-en-al vrij behouden dier gemeenschapswegen; maar zij hebben dezelfde vrijheid gevorderd voor de handels-gemeenschapsmiddelen van Belgie over Maastricht, en zij zijn overtuigd dat het Nederlandsche gouvernement de volstrekte noodzakelijkheid eener zoodanige beschikking zal inzien.

Zoodanig zijn de aanmerkingen, welke de ondergeteekenden te maken hebben op dit gedeelte van de Nederlandsche Nota, welke betrekking heeft tot eene preliminaire conventie; maar zij moet herinneren, dat het Nederlandsche gouvernement in deze Nota met stilzwijgen dat gedeelte van de jongste mededeeling der ondergeteekenden voorbij gaat, hetwelk doelt op de spoedige en gemakkelijke vereffening van onderscheiden door hen uiteen gezette punten, waarvan het eind strekte om instructien en volmagten te zien verkrijgen, met behulp van welk Zijn Excell. de Heer *Dedel*, die punten met hen zou hebben kunnen regelen.

Het bedroeft de ondergeteekenden te moeten zeggen, dat dit stilzwijgen hun slechts al te veel redenen schijnt te leveren, om te vreezen, dat het Nederlandsche gouvernement wederom alle werkelijke en regtstreeksche handeling, waardoor de geschillen met Belgie zouden kunnen worden ten einde gebragt, wenscht te ontwijken.

Zij willen nogtans gaarne gelooven, dat hun vermoeden niet door de uitkomst worde bevestigd.

Door de alreeds ontwikkelde redenen vinden zij zich echter verpligt op de dringendste wijze hunne aanmaningen bij het 's Gravenhaagsche hof te herhalen, opdat Z. Exc. de Heer *Dedel* voorzien worde van de te dien einde vereischte volmagten en instructien; kunnende de ondergeteekenden niet twijfelen, of de bedoelde volmagten zullen worden verleend, wanneer namelijk van wege Z. Ned. Majesteit inderdaad de geneigdheid bestaat om met de Belgen op billijke en regtmatige voorwaarden vrede te sluiten.

De ondergeteekenden, enz.

(Get.) TALLEYRAND, PALMERSTON.

Het Belgische Ministriëele dagblad *Union*, behelst den volgenden brief uit 's Hage, van 29 April:

Het gouvernement hield zich bezig met de zamenstelling der aan den Heer *Dedel*, onzen Ambassadeur te Londen, te zenden instructien, in antwoord op de Nota van *Talleyrand* en *Palmerston*, dd. 23 April, toen plotseling Prins *Albert* van Pruissen, schoonzoon des Konings, met de prinses zijne echtgenoote hier aankwam.

De door den Prins van wege zijnen Vader overgebragte mededeelingen hebben de zamenstelling dier instructien doen staken, en moet Koning *Willem* zijn te raad gegeven den uitslag der gebeurtenissen van het Oosten af te wachten, alvorens van nieuwe onderhandelingen, betreffende de Hollandsch-Belgische kwestie, deel te nemen.

Het is derhalve te vermoeden, dat de Heer *Dedel* slechts in dubbelzinnige termen, of in het geheel niet, op de jongste diplomatieke mededeeling zal antwoorden.

In het Parijsche Dagblad *Messager des Chambres* van 6 Mei, leest men: Onze Brusselsche korrespondent schrijft ons, dd. 2 Mei, des avonds, dat Prins *Albert* van Pruissen, aan wiens reis een staatkundig doel wordt gehecht, terstond na het bijwonen van eenen Ministerraad te 's Gravenhage, weder naar Berlijn is gereisd, van waar hij den 13den dezer wordt terug verwacht; dat dit overhaaste vertrek doet gelooven, dat hij eene zending van hoog gewigt vervult, en dat er sprake is van een door de Oostelijke Mogendheden ten voordeele van Holland te nemen besluit; die omstandigheid was echter nog niet te Amsterdam bekend.

De Parijsche Dagbladen van 14 Mei melden: Op het oogenblik van te bevallen heeft Mevrouw de Hertogin *van Berry* verklaard gehuwd te zijn met den Graaf *Hector* van *Luchesi Palli*.

De markies van *Luchesi Palli*, vader van Graaf *Hector*, is Kanselier van het koningrijk der beide Sicilien. Graaf *Hector* is 24 jaar oud, en moet een schoon manspersoon zijn, die bij de Napelsche legatie te 's Gravenhage is geattacheerd. Heden verzekert men, dat, op het oogenblik dat hij zich bij de Prinses zou bevonden hebben, wilde hij de vader geweest zijn van de jonge *Maria Amelia*, hij te 's Gravenhage was en de Hertogin *van Berry* in de Vendée. Zelfs verhaalt men, dat gisteren in een diplomatiek gezelschap een zijner brieven werd vertoond, die den 20sten Augustus 1832 uit 's Gravenhage naar Napels was geadresseerd.

In een der Londensche bladen leest men het navolgende:

»Kapitein *Barr*, te Salem binnengekomen, berigt, dat, ten gevolge van den staat van zaken in Holland en het te *Paramaribo* op de schepen gelegd embargo, de planters hunne pakhuizen vol suiker hebben, terwijl er geene gelegenheid was tot verzending met Hollandsche schepen naar Europa; de meesten hunner hebben liever verkozen het suikerriet af te snijden en uit den grond te halen, dan het daarin te laten, zonder dat zich de gelegenheid opdoet om het produkt met Hollandsche schepen te verzenden. Het grootste getal der matrozen, behoorende tot de in de haven liggende Hollandsche koopvaardijschepen, hebben (ten gevolge van eene daartoe door den Gouverneur te *Paramaribo* gedane uitnoodiging), zich vrijwillig in de krijgsdienst begeven en zijn op het fort Amsterdam in bezetting gelegd, terwijl al de burgers opgeroepen zijn, om op het fort Zeelandia dienst te doen, dewijl men dagelijks een bezoek van de Engelschen of de Franschen wachtende was.»

De brieven uit 's Gravenhage verzekeren, dat Koning *Willem* wel vastelijk heeft besloten geene concessie hoegenaamd te maken, waardoor de handelsbelangen van Holland gekrenkt wierden; en dat hoe groot ook de schade zij, die door het embargo aan den Hollandschen handel wordt berokkend, die van Engeland daardoor ook oneindig zwaarder lijdt; ook worden in de City alreeds verzoekschriften onderteekend ter verkrijging van de opheffing dier maatregels, waardoor zoo veler belangen zich gedwarsboomd zien.

De Belgische Dagbladen behelzen het besluit waardoor Vorst *Leopold* de kamers ontbindt. De inleidende beweeggronden en het besluit zelf luiden als volgt:

Overwegende dat onze Ministers herhaalde malen ons hun ontslag hebben gevraagd, zonder dat men is kunnen slagen in het zamenstellen van een nieuw Bestuur, hetwelk eene waarborging van bestendiging vermogt aan te bieden;

Overwegende dat die moeijelijkheden schijnen te ontstaan uit het verschil der meeningen over den gang der uitwendige aangelegenheden;

Overwegende dat, sedert de jongste algemeene verkiezingen, gewigtige gebeurtenissen zich hebben voltrokken, die bijgebragt hebben tot de bestendiging van Belgie's onafhankelijkheid, en die, onder dit opzigt, verdienen aan het oordeel der Natie te worden overgelaten;

Overwegende dat indien het eene der eerste grondvereischten eener vertegenwoordigende Regering is, dat het ministerie de parlementaire meerderheid voor zich hebbe, het van den anderen kant, zal het beheer mogelijk zijn, niet minder onvermijdelijk is, dat die meerderheid niet onzeker zij; dat eene twijfelachtige toetreding tot den gang der Regering hare werking verlamt, zonder aan de kroon de grondstoffen tot een nieuw bestuur te bieden;

Overwegende dat krachtens de wet op de verkiezingen, de Kamer der Vertegenwoordigers op den tweeden Dingsdag der maand Junij voor de helft zoude moeten vernieuwd worden; dat krachtens de artikelen 18 en 34 dier zelfde wet, de leden, die door deze deelswijze verkiezing zouden vervangen worden, aangezien de onmogelijkheid om onmiddelijk de zitting te sluiten, voortgaan zouden daarin tot op de maand November plaats te nemen, en alzoo de vertegenwoordigers, wier vergangers reeds benoemd zouden zijn, met uitsluiting van deze laatsten, inwerken zouden op de besluiten der Kamers, en door hun votum de meest gewigtige kwestien zouden kunnen beslissen;

Overwegende dat de ontbinding van de Kamer der vertegenwoordigers in deze omgelegenheid voorziet en aan de kiezers, in stede van een deelsgewijze toezigt, eene algemeene waakzorg verzekert over de akten van dezen tak der wetgevende magt, en over den gang der regering;

Gezien art. 71 en de paragraaf van art. 51 der constitutie, waarbij aan den Koning de bevoegdheid tot het ontbinden der Kamers wordt verleend, enz.

Hebben wij besloten en besluiten:

Art. 1. De Kamer der vertegenwoordigers is ontbonden.

Art. 2. Tegen den 2den Mei zijn de kieskollegien der onderscheiden distrikten bijeengeroepen, ten einde elk derzelve het door de wet bepaalde getal vertegenwoordigers verkieze.

Art. 3. De Senaat en de Kamer der Vertegenwoordigers zijn tegen den 7den der maand Junij bijeengeroepen.

Art. 4. Onze Ministers van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van het tegenwoordige Besluit, enz.

(Get.) LEOPOLD.

Lynx: Er zijn voor de verlossing der Koningin openbare gebeden bevolen geworden, tot welke wij volgaarne de onzen zouden voegen, indien Belgie daardoor kon verlost worden, van de dit land overloopende zwermen van mystificateurs, speculateurs, inspecteurs, garotteurs, chauffeurs (branders en binders), moordenaars, dieven, zakkerolders en hoe ook het verdere gespuis moet genoemd worden, waardoor dit land wordt vergruisd en vertrapt.

Ter Drukkerij van GEZUSTERS SERRES.